

פרשת נשא

העלון לברכת והעלחת
דינה בת הנינה
יחזקאל אליהו וירון
בני דינה

כל הזכויות שמורות

אהל פינחס

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

דין וחשבון!

Skc הגאון רבי זלמן סורוצקין זצ"ל:

מדוע בעת שהתרים משה רבינו את בני ישראל למלאכת המשכן, ביקשו ממנו חשבון מדוקדק על התרומות, ואילו כאשר התנדבו לחטא העגל, שם תרמו זהב רב ולבסוף "ויצא העגל הזה" - מכל התרומות הרבות נוצר רק עגל קטן, ודווקא שם לא ביקשו דין וחשבון כלל! ...!

ואז מדוע מגבאי הצדקה תובעים דין וחשבון, ואילו ממאספי כסף לדברי הבל או "עגל הזהב" לא מבקשים דבר?!

אלא - השיב רבי זלמן: כל יהודי בפנימיותו הוא חפץ ומחפש לעשות אך טוב. ובאמת כך מסביר הרמב"ם את הסיבה שכאשר יהודי אינו רוצה לקיים מצווה מסויימת כופין אותו עד שיאמר: "רוצה אני!" כי יהודי בפנימיותו הוא רוצה גם רוצה... לקיים מצוות!

לכן בכל פעם שיהודי תורם למען מטרה חשובה - הוא דורש דין וחשבון האם נוצל כספו כראוי!

לא כן הדבר כאשר אדם נכנע ליצרו הרע והוא נותן מכספו עבור "עגל הזהב" ודומיו, כבר בשעת מעשה, ליבו נוקפו על מעשהו זה ובתוך תוכו לא אכפת לו כלל אם תרומתו לא תגיע ליעדה. בפנימיותו הוא שמח

אם גבאי "עגל הזהב" ימעלו קצת בתפקידם...

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

משל ונמשל

פס אחת נשא הגאון, ר' משה חגיז, דרשה בערב יום כיפור, וכך אמר: בפרשת נשא נאמר: "איש או אשה... והתודו... והשיב את אשמו" הפסוק פותח בלשון יחיד, ממשיך בלשון רבים, ומסיים שוב בלשון יחיד. ללמד אותנו שכל ישראל ערבים זה לזה! "והתודו" - אדם חייב ביום כיפור להתוודות לא רק על עוונותיו שלו אלא גם על עוונות חברו!

משל למה הדבר דומה? לחבורת אנשים שהפליגו יחד באוניה גדולה ומפוארת. כל אחד מהנוסעים קיבל תא מיוחד לדור בו. כאשר היו בלב ים, ישב אחד הנוסעים בתאו, והחל לקדוח חור בדופן האוניה... מה אתה עושה?! נזעקו חבריו, הן האוניה תטבע! "מה אכפת לכם?" השיב הנוסע, "והרי אני קודח את החור בתא שלי"...

סיים ר' משה את דבריו - כל ישראל ערבים זה לזה, ואדם יחיד החוטא, מחייב הוא בכך את כלל ישראל. על כל אחד ואחד לתת אל ליבו ערבות זו! להיות חלק מקבוצה זה אומר שיש לנו אחריות על מה שקורה בה. שלכולם טוב והמטרה שלנו מתקדמת. להיות חלק מעם ישראל זה אומר שיש ערבות הדדית...

Skc רופא עיניים הגיע אדם שראייתו קצרה והוא זקוק למשקפיים. החולה יודע לקרוא רק עברית. הביא הרופא "סידור" ופתחו לפניו במזמור "אשרי". החולה קורא כהלכה. הרחיק הרופא את "הסידור" קימעה-קימעה - החולה קורא כבתחילה. תמה הרופא: האם לזה אתה קורא ראייה קצרה?

תמה גם החולה: מה עניינה של ראייה, לכאן? שמא ראית מימך אדם מישראל, שאינו יודע מזמור "אשרי" בעל-פה?

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים

שקרא ? !

רב העיר לובלין היה רבי עזריאל הורביץ המכונה "ראש הברזל". רבי עזריאל התנגד לחסידות בכל תוקף. באחד הימים ניגש רבי עזריאל ל"חזוה מלובלין" ושאל: "האם נכון רבי, מה שאומרים בשמכם שאתם טוענים שאין בכס לא תורה ולא יראת שמים?" "חזוה" נענה בראשו לאות הן. "אם כן", טען רבי עזריאל "צריכים אתם להכריז לחסידים שאינכם יודעים להנהיג עדה, וממילא ילכו להם לבלי שוב". "חזוה" בענוותנותו הסכים. ואכן הודיע הרבי לחסידיו שאינו ראוי להיות מנהיג וראש ושיחפשו להם צדיק אחר... כמובן שהכרזה זו הגבירה את הערצת החסידים, והוסיפו לבוא לרבי והביאו עימם עוד אחרים. הגיע רבי עזריאל ובפיו הצעה חדשה: "יאמר הצדיק לחסידיו שהוא צדיק, בעל רוח הקודש, למדן ובעל מדרגה. כך יברחו כל החסידים והרבי יוכל להישאר בענוותנותו...". אך ה"חזוה" נענע בראשו לשלילה ואמר: "להגיד שאינני ירא שמים וצדיק מוכן אני לומר. אבל לשקר?! חלילה וחס!!!..."

הרמב"ם כותב: "תכלית הידיעה היא - לדעת שאינך יודע"
פירוש: שאם אדם חושב שהוא יודע הכל - לעולם הוא לא ילמד.

אלה הפרשה

"נשא את ראש בני גרשון גם הם" (ד, כב)
כמו שציוויתך על בני קהת (רש"י)
גרשון היה הבכור, ואף-על-פי-כן מקדים הכתוב את בני קהת; מדוע?
גרשון רומז לעבודה של גירוש ודחיית הרע, "סור מרע".
קהת רומז לאסיפה וקיבוץ של מצוות ומעשים טובים, "עשה טוב"
שגרשון נולד לפני קהת, כי סדר העבודה הוא "סור מרע" ואחר כך "עשה טוב", ובכל זאת הקדים הכתוב את בני קהת, שכן "סור מרע" הוא רק הכנה ל"עשה טוב", אבל התכלית היא "עשה טוב".

התורה ניתנה במדבר סיני = לאוכלי המן
זיו שכינה שנתגשם) אלו שלא נדרש להם מעבר למן מאומה כשם שבמדבר הריק איז מאומה. מסיים ה"כתב סופר" תדע! שגם לקבל תורה צריכים חיי צנעה כפי שמגדירים זאת חז"ל: "כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל..."

מעשה שהיה

ספר אחד: כאשר המתנתי אצל הצדיק ר' דוד אבוחצירא שליט"א מנהריה פגשתי יהודי, ויחד המתנו זמן רב בתור כדי לזכות ולהיכנס אל הרב. במשך זמן ההמתנה, האיש החל לגולל באזני את צרות חייו, והתברר כי הוא מוקף ומסובב בקשיים ובניסורים. שעה ארוכה הקשבתי לו והסברתי לו איך להתפלל, אל מי מתפללים, ושהקב"ה שומע תפילה של כל יהודי באשר הוא, וכל בקשה חשובה ויקרה אצלו עד למאוד. בעקבות כך, התעורר האיש לחשוב ושאל אותי: "גם אותי אלוקים ישמע?" השבתי לו שבוודאי, ה' שומע כל אחד, ואז הוא הפתיע, זיק נדלק בעיניו כשגילה: "אם תשמע את כל העבירות שעשיתי בחיי, אתה תקום ותברך ממני... ונראה לך שה' הוא כן ישמע לי?!"... לא נבהלתי, ועניתי לו בשאלה: "תאר לך, שיום אחד נוקשים חזק בדלת הבית שלך, עומד שם מישהו ומספר לך שהילד שלך בן הארבע נפל לתוך פיר ביוב. מיד אתה 'טס' לעברו הבור ושומע מרחוק את הבכי ואת הצעקות של הילד, אתה מתקדם במהירות, ורואה את בן הפעוט עמוק בתוך כל הלכלוך... מה תעשה?" האיש ענה לי בהחלטיות: "מה פרוש מה אני אעשה?"

מיד אקפוץ אליו למטה ואעלה אותו אלי, אחבק ואנשק אותו חזק, למרות שהוא מלוכלך ומעופש..."

שאלתי אותו: "איך זה יכול להיות? אתה תרד לתוך הלכלוך ותתלכלך?!" ומה הוא עונה? - "זה הבן שלי!!!!" שמעתי, ואמרתי לו שישמע גם הוא... הקב"ה הוא אבא ואנחנו הבנים שלו... לא משנה כמה נהיה מלוכלכים ובמה... אם בן צועק לאבא "הצילו!" - האב מיד איתו! גם מי שנפל עמוק, הוא מלא רפש ובוץ, אם ירצה לעלות באמת, אם ירצה לשוב עד האלוקים - אבא ירד אליו לתוך הסירחון הרוחני שלו, יעטוף אותו בחבוק חזק ויעזור לו לצאת משם...

כפי שאמר רבי נחמן מברסלב:
"דע לך, שבכל מקום שנפלת לשם, נמצא אתך ה' יתברך..."

אבות ובנים אהל פינחס

לימוד המתמידים, אבות ובנים וקריאת התהילים יעמדו לברכת:

**לתרומות והקדשות:
052-7656075
או אצל הגבאים**

"עשה למען הניקיות של בית רבן שלא חטאו".

* יסוּעָה * בִּרְכָה * הַצְּלָחָה * אֵימוּנָה * רְפוּאָה * זְיוּנָה * כִּרְעָה * קוֹדֶשׁ * לִיבָה * קִלְיָה * פְּרוּסָה * דִּירָה * נְאֻחָה * לֵאמֹר